

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע יתרו דף השבוע **מגילה י"ז**

פרנס השבוע

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית	ב) אליבא דהלכתא	א) עם מראי מקומות	פרנס היום Follow any track ↓
☐ דף י"ז ד עמוד א'	☐ דף י"ז עמוד א' עם רש"י	☐ דף י"ז עמוד א' עם רש"י ותוס'	יום ראשון לע"נ...
☐ דף י"ז עמוד ב'	☐ דף י"ז עמוד ב' עם רש"י <u>בענין קרא את המגילה למפרע</u> ע' שו"ע או"ח תרצ' ו' ט"ז שם ס"ק ה	☐ חזרה דף י"ז עמוד א' <u>בענין קראה על פה לא יצא</u> מאירי מגילה (יח): #1 טורי אבן מגילה (יז): #2	יום שני
☐ חזרה א' דף י"ז עמוד א'	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' ביאור הלכה שם ד"ה הקורא שו"ת להורות נתן חלק ט סימן כ	☐ דף י"ז עמוד ב' עם רש"י ותוס' ☐ <u>בענין ק"ש למפרע</u> רמב"ם הל' קריאת שמע (ב' יא') #3 רש"י ברכות (יג): #4 לב מבין הל' קריאת שמע (ב' יא') #5	יום שלישי
☐ חזרה א' דף י"ז עמוד ב'	☐ <u>בענין הקורא מגילה על פה</u> ע' שו"ע או"ח תרצ' ג' ביאור הגר"א או"ח תרצ סעיף ג משנ"ב שם ה"ז'	☐ חזרה דף י"ז עמוד ב' ☐ <u>בהמשך הענין</u> אבי עזרי הל' ק"ש (א' א') #6 קהלת יעקב מנחות (ס' כא') #7	יום רביעי
☐ חזרה ב' דף י"ז עמוד א'	☐ <u>ענינים אחרים למפרע</u> ע' שו"ת מגן שאול סימן ט גליון מהרש"א מגילה יז	☐ <u>בענין שיטת הרמב"ם בקריאת שמע בכל לשון</u> רמב"ם הל' קריאת שמע (ב' י') #3 הראב"ד הל' קריאת שמע (ב' י') #3 כס"מ הל' קריאת שמע (ב' י') #8	יום חמישי
☐ חזרה ב' דף י"ז עמוד ב'	☐ <u>בהמשך הענין</u> ע' שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב סימן טז	☐ <u>בהמשך הענין</u> חידושי הגר"ז סוטה (לב): #9 חידושי ר' שמואל נדרים (א' אות ט') #10	יום ששי
☐ חזרה ג' דף י"ז מגילה ☐ חזרה דף י"ז תענית	☐ חזרה דף י"ז מגילה ☐ חזרה דף י"ז תענית	☐ חזרה דף י"ז מגילה ☐ חזרה דף י"ז תענית	שבת לע"נ ר' אברהם בן ר' עמנואל הכהן
☐ חזרה דפים יד'-ט"ז מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף			הוספות

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.966

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה

1. מאירי מגילה (יח):

אע"פ שביארנו במשנה שהקורא על פה לא יצא אם השמיט בה הסופר אותיות או פסוקי' מכאן ומכאן וקראן כמתורגמן שדרכו להוסיף דברים כדי לברר טעם הפסוק יצא ודוקא במקצתה אבל בכולה או ברובה לא יצא וכן אם היו בה אותיות מטושטשות או מקורעות ואין רישומן ניכר וקראה על פה בכולה או ברובה לא יצא במיעוטה יצא ויש מי שאומר שלא הותר אף במקצתה כשחסר משם ענין שלם על הסדר שהרי אמרו צריך שתהא כתובה כלה אלא זו שבכאן שחסר פסוק מכאן ופסוק מכאן כמו שכתבנו ומה שאמר: צריך שתהא כתובה כולה למעט אם חסרה פרשה או ענין שלם ואע"פ שהוא מועט ואע"פ שבס"ת פוסלין אותה לדעת רוב מפרשי' בחסרון אות אחת או ביתרון אות אחת כמו שיתבאר למטה הקלו במגלה אע"פ שנקראת ספר מפני שנקראת אגרת ג"כ והוא שאמרו בתלמוד המערב אין מדקדקין בטעויותיה.

2. טורי אבן מגילה (יז):

קראה על פה. הא דלא כייל לקראה על פה עם הקורא למפרע בחדא בבא. נ"ל שה"ט משום דלמפרע פוסל אפי' במקצת ואפילו פסוק אחד כדתיניא בגמרא השמיט בה הקורא פסוק אח' לא יאמר אקרא את כולה ואח"כ אקרא אותו פסוק. פי' משום דה"ל קורא למפרע, אבל קראה על פה דלא יצא אינו אלא בקראה כולה או רובה בע"פ אבל מקצתה לית לן בה כדאמרינן בגמרא גבי השמיט בה הסופר אותיות או פסוקים. ולישנא דמתני' הכי דייקי דגבי למפרע תלה בהקורא דתני הקורא למפרע וגבי על פה תלה במגילה דתני קראה בה' דאמגילה קאי משום דקראה משמע כולה או רובה אבל הקורא מקצתה נמי במשמע. ובגמרא אפרש יותר. וכת' אכתי תקשה לה"ט דא"כ למה כייל תנא לקראה

3. רמב"ם הל' קריאת שמע (ב' י', י"א):

י *קורא אדם את שמע [מ] בכל לשון שיהיה מכירה. והקורא בכל לשון צריך להזהר מדברי שבוש שבאותה הלשון ומדקדק באותה הלשון כמו שמדקדק בלשון הקודש. אי"ל אין זה מקובל על הדעת לפי שכל הלשונות פירושו הן לנבטות ומה ידקדק עוד אחר פירושו.

אם קראה בלשון הקודש: יא הקורא למפרע לא יצא. במה דברים אמורים בסדר הפסוקים אבל אם הקדים פרשה לפרשה אע"פ שאינו רשאי אני אומר שיצא לפי שאינה סמוכה לה בתורה. קרא פסוק וחזר וקראו פעם שנייה הרי זה [ג] מגונה. קרא מילה אחת וכפלה כגון שקרא שמע שמע משתקין אותו:

4. רש"י ברכות (יג):

גלשון הקדש: מדברים הדברים. דהוה ליה למכתב והיו דברים האלה (דברים ו) ל"א למדרש שיקרא הדברים כקטרין ולא למפרע כגון ובשערין ביתך מזוזות: לימא קסבר ר' וכו'. מדליטרין ליה קרא לק"ש שמהא ככתבה קטירא ליה נשאר כל המורה בכל לשון נאמרה לקרות: משום דכתיב שמע. ללא מדרוש שמע בכל לשון שאתה שומע כרענן: עד כאן. עד על לנצח:

5. לב מבין הל' קריאת שמע (ב' יא):

מדברי רבינו מבואר יוצא דפירוש למפרע ר"ל שהקדים פסוק שני לראשון וד' לג' וכן על זה הדרך וכן ראיתי לרבינו עובדיה מברטנורא שכתב בן בפירוש וז"ל הקורא למפרע הקדים פסוק ג' לב' ושני לראשון וכיוצא בזה ע"ש ברם מדברי רש"י נראה דכל כהאי גוונא יוצא י"ח ולא מיקרי הקורא למפרע בעין זה והוא דרש"י כתב במס' ברכות דף י"ג ע"א בד"ה מדברים הדברים וז"ל דהו"ל למכתב והיו דברים על לבבך למדרש שיקרא הדברים בסדרן ולא למפרע כגון ובשערין ביתך מזוזות עכ"ל נראה דכדי שיקרא למפרע צריך שיקרא בסדר הזה שכתב וככה"ג חשיב שפיר למפרע אבל אם קרא הפסוקים למפרע נראה להדיא דמודה רש"י דיוצא י"ח וכו'.

6. אבי עזרי הל' ק"ש (א' א'):

הנה משמע מכל זה שדעת הרמב"ם שכל שלש הפרשיות האלו הן מן החורג לקראותן על הסדר, ואף שאם הקדים פרשה שני לפרשה הראשונה ג"כ יוצא, שרק בקורא למפרע בסדר הפסוקים אינו יוצא אפילו בדיעבד, מ"מ נכקדים הפרשיות השני להראשונה יוצא בדיעבד אבל לנחילה מלוח קריאת שמע היא לפי הסדר הזה, ומשמע שהוא דין חורג, וראוי לזה ממה שכתב הרמב"ם לקמן בפ"ב הי"א הקורא למפרע לא יצא, בדי"א בסדר הפסוקים, אבל אם הקדים פרשה לפרשה אע"פ שאינו רשאי אני אומר שיצא לפי שאינה סמוכה לה בתורה עכ"ל. הרי שהורגך לחש בזה מדעת עצמו שיוצא בהקדים פרשה למפרע, מוכח מה שכל השלש פרשיות הן מן החורג, ואף סדר הזה הוא של חורג אלא שאין מעבד בדיעבד, שלא על הפרשיות נאמרה הדרשא מה שאמרו ברפ"ב לרבנן והיו שלא יקרא למפרע, אלא על הפסוקים שכן סמוכין בחורג. [וע"ש ברש"י שמפרש למפרע כגון ובשערין ביתך מזוזות, משמע אף הפסוקים יצא אם קראן למפרע ולי"ע].

7. קהלת יעקב מנחות (ס' כא'):

[וכ"ז] לשיעור הכוה"ל לפי דרך הטי"ז, אבל הרמב"ם ז"ל בפ"ה מ"ב מחוץ פסק כהנהגה שלא על הסדר כגון שהקדים פרשה לפרשה פסולה, ואילו גבי ק"ש פסק בפ"ג מק"ש הי"א הקורא למפרע לא יצא בדי"א בסדר הפסוקים אלא אם הקדים פרשה לפרשה אע"פ שאינו רשאי אני אומר שיצא לפי שאינה סמוכה לה בתורה עכ"ל. וכבר חמס הפת"מ דמ"ש בזה ק"ש ממחנה הוצא צמ"צ צכ"ל סי' ס"ד והצב"ל כתב לנאר דק"ש שאני שאין הפרשיות מעכבות ז"ל זה אם זה משא"כ במחנה דמעכבות ז"ל והוא מלוח אחת לכן צריך שיכיו כסדרן והסדרא נכונה מאוד אלא ששקב להעמיס כונה זו צמ"ה שכתב הרמב"ם ז"ל [צב"ה דנק"ש אין סדר הפרשיות מעכב] הטעם לפי שאינה סמוכה לה בתורה ולי"ע].

8. כס"מ הל' קריאת שמע (ב' י'):

חמה: וכתב הראב"ד ז"ל אין זה מקובל על הדעת לפי שכל הלשונות פירושו הן ומי ידקדק אחר פירושו עכ"ל. וי"ל שכוונת רבינו שכשיאמר ביאור המילה יאמר הביאור היותר אלמתי ומסכים לאותה מילה בלשון ההוא ולא יאמר ביאור משוכם שדרך קצת בעלי אומה לשון לאומרו כיון שאין הבקיאין אומרים אומה לפי שאינו משמעות המלה או לפי שיש ביאור יפה ממנו. וזה נ"ל דבר פשוט:

לע"נ ברוך בענדיש וברכה גרוס ע"ה

9. חידושי הגר"ז סוטה (לב):

10. חידושי ר' שמואל נדרים (א' אות ט')

אולם למה שכתבנו לעי דק"ש בלשה"ק וק"ש בשאר לשונות חלוקים המה בעיקר גדרם מובנים היטב דברי הראב"ד, דברי נחבאר דעיקר דין קריאה שמע הוא לקרוא הפרשה דשמע ישראל הכתובה בחורה, וכשלאומרה בלשה"ק קורא את שמע כמו שהיא כתובה בחורה, מש"כ בשלאומרה בשאר לשונות הרי אינו קורא את שמע כפי שהיא כתובה בחורה דהא בחורה אינה כתובה בשאר לשון, ומה דיוצא בשאר לשונות הוא משום דמקרא דככל לשון שחיה שומע נחריבה דיש עוד אופן לצאת ידי ק"ש אף שאינו קורא אותה כמו שכתוב בחורה כי אם ע"י תרגום, ומעשה הרי מוצא היטב מה דסוגר הראב"ד דין דקדוק שייך רק בלשה"ק ולא בשאר לשונות, ומשום דדין דקדוק שייך רק היכא שמקיים המצוה באופן דקורא את הפרשה דשמע כפי שהיא כתובה בחורה, דכזה נאמר נאמר דין דלריך לקרואה בדקדוק כפי שהיא כתובה בחורה, וזה רק כשקורא בלשה"ק, אבל כשקורא ק"ש בשאר לשונות הרי גדר קיום המצוה צד אינו מחמת דחשיב קריאה הכתובה בחורה, אלא משום דנחריבה דגם בלא לקרוא קריאה הכתובה בחורה עמי יוצא בחורת תרגום, צד לא שייך דין דקדוק, דברי צד הדין הוא שכל שאומר תרגום לק"ש יוצא אף שאין זה קריאת הפרשה, ולענין זה אין נפק"מ בין אי מדקדק לאינו מדקדק, דרק כשיש דין קריאה שייך דקדוק, אבל תרגום שאינו דין קריאה אלא דיעו שיאמר בפיו דבר המתרגם את שמע, גם כשאינו מדקדק שפיר אומר בפיו תרגום דשמע, נדבדיבור צ"ח אין נפק"מ כלל בין מדקדק לאינו מדקדק, ובתרווייהו חשיב דיבור מעליא, וכל שהוא דיבור מעליא הוי תרגום מעליא, וזהו מה שכתב הראב"ד כל הלשונות פירוש הם ומי ידקדק אחר פירוש, וכונתו צד ליסוד זה שצירטנו דמה דיוצא בכל הלשונות אינו בחורת קריאה אלא בחורת תרגום שמשמע עין הפרשה וצד ל"ש דקדוק.

ולכמה שכתבנו לעי דגם הרמב"ם סוגר יסוד זה דקריאה דשאר לשונות אינה בחורת קריאה הפרשה אלא בחורת תרגום ופירוש, נומ"ע סל דבקריאה בלשה"ק אין לריך שיבין הלשון ובשאר לשונות לריך להבין הלשון, לריך לומר דעת הרמב"ם דמה דילפי מקרא דין דקדוק בק"ש אינו מחמת דין קריאה דפרשה הכתובה בחורה, אלא דנאמר בק"ש הלכה דככל אופן שקורא ק"ש לריך שיאמרה דוקא בדיבור שיש בו תורת לשון ובאופן כזה שיש בלשונות כל דקדוקי הלשון שקול צד.

והנה בעיקר דברי הרמב"ם שכתב דבק"ש גם בשאר לשונות צריך להזהר מדברי שיבוש ולדקדק באותו הלשון, השיג הראב"ד דאין זה מקובל על הדעת לפי שכל הלשונות פירוש הן ומי ידקדק אחר פירוש, ויש לעיין אם כוונת הראב"ד להשיג גם על מ"ש הר"מ שצריך להזהר בשאר לשונות מדברי שיבוש, ואהא פליג וס"ל דשאר לשונות אין להם כלל דין לשון אלא דמהני משום דה"ה פירוש על לשון הקודש, ומשו"ה ג"כ ל"ש בו דין דקדוק, אך הרימ פליג בזה וס"ל דאף שאר הלשונות יש להם תורת ושם לשון, וע"כ שייך בו דין דקדוק.

אמנם יש לפרש דגם הראב"ד מודה להר"מ דעל שאר לשונות איכא תורת דין לשון, וע"כ צריך להזהר בהם מדברי שיבוש, וכמשנת שבק"ש גם לאחר הריבוי דכל לשון מהני מ"מ איכא בהו דין לשון, וע"כ צריך להזהר משיבוש בכל לשון, דשיבוש לא חשיב לשון. וכל השגת הראב"ד היא רק על משי"כ הרמב"ם שצריך לדקדק בשאר הלשונות כמו שמדקדק בלה"ק, נהיינו כמ"ש בה"ט שלא ירפד החזק ולא יחזיק הרפה וכו' ע"ש, ע"ז הוא דהשיג שדין דקדוק ל"ש אלא בלשון הקודש

ענין א' - בענין קראת את המגילה למפרע

שו"ת להורות נתן חלק ט סימן כ

וע"ד שהסתפק במי שדלג תיבה אחת או שתים מקריאת המגילה ונזכר אחר קריאתה דחזור וקורא, האם צריך לחזור ולברך, דלכאורה אין צורך לחזור ולברך וסגי אם הוא קורא ממקום שדלג, וכמו דמבואר בשו"ע (סי' תר"צ ט"ה) קראה לסירוגין דהיינו שפסק בה ושהיה כדי לגמור את כולה יצא, ואין צורך לחזור ולברך דלא שיהיה לברך באמצע המצוה, אלא שתמה על מש"כ בביאור הלכה (סי' תר"צ סי' ד"ה אין מדקדקין) שאם חיסר לגמרי איזו תיבה בקריאה הרי הוא חוזר מברך, וכן כתב בס' חיי אדם (כלל קנ"ה סט"ז), וקשה דמאי שנא מקראה לסירוגין דיצא ומשמע דאין צורך לחזור ולברך וכו'.

שו"ע או"ח תרצ"ו

ו' *הקורא את המגילה (כא) למפרע לא יצא. קרא פסוק אחד (כב) ודלג השני וקרא שלישי (כג) ואחר כך חזר וקרא השני, לא יצא. מפני שקרא למפרע פסוק אחד: אלא מיצד יעשה. מתחיל מפסוק שני שקבע וקורא על הסדר: ז (כד) *הקורא את המגילה (ה) צלפה לא יצא ודי חוקתו: *

ט"ז שם ס"ק ה

וה קרא ד' כו'. עבור כבז אמר' הלך אל דלג פסוק א' אל יקרא לפני וחזור וקרא הפסוק (י) הנלג אלל חזור ממקום שדלג סי' וכן מלי' הלך דלמך הו' וכו' דין עלמו שזכר קודם לזה וי"ל דאי רישא למוד היינו מפרש העם הפסוק מיון שהלפף הפסוקים ומכאן דהענין המבטב באתן פסוקי' ומחיל' אל קרא אמר' הדילוג כל המגילה או עין אחד הוא וקרא אמר' הפסוק הנלג אין משע' ולא קמיל' דלפיה פסול דליל' למפרע:

ביאור הלכה שם ד"ה הקורא

חשוב קהסר [ח"א]: * הקורא וכו' למפרע לא יצא. ונראה דצריך נמי לחזר ולברך היכי שהתחיל תקף אחר הפרכה לקרא שלא מראש המגילה, דנתבטלה ברכתו, דרין שאר הפסק בין הפרכה לתחלת המצוה. ועין לציל בסימן חכב בסוף הפסקה במשנה ברורה ובאור הלכה: * הכתובה בלשון הקדש. ואם

ענין ב' - בענין הקורא מגילה על פה

ביאור הגר"א או"ח תרצ סעיף ג

תרצ ס"א בין כו'. ידועלמי שס' מה לשעבר הו' נחמל' לא והתלמי עשה נרימ שקרא מיושב נכתיב על ענין כו' כינו מתי' ומתי' לקריות עומד מותר לקריתו עומד. וכן כולם עמי' ע"כ למתלה קראה ח' קראה עניס' אל ונמ' דמתחילתו השומע לנו מה הקול' ולא לצי' אלפי עשרה קרין וע' רין: אב"א. ידועלמי שס' זה שהוא עומד לקריתו נמתי מה הוא עומד מפני כבודה או מפני כבוד הרבים אין מותר מפני כבודה אטילו בניו לניהו כו'. ואמר: ומתפלה ביצאו הר"ף ורמ"ע סי' ט"ז ודי' למגילה מעטם אחרים שס' שאלו אלס כו': מ"ב אילו. ממתיק: ואילו. כרימס' שס' השיעובים: שס' כיון דכניסה כו': מ"ג אב"א אס. מתי' ודפי' למד' מלס' אהדי כו' ממשע' דלפילו עככ' מתיקטיק' מתי' שס' אלל דמ' פוקוק כו' ומי' הכריס' דדוקא דלמתי'ה דלנהל' כספר' שיש בו עשות אלל כספר' תלה או סוף הוי כספר' חסר: ואילו באמצעה. כ"כ מתי' קיסי' הניל': אב"א ביותר כו'. מלמתיק' נתקלמה: מ"ד פי' שיתפס': ע"ז: וכן. מעטס' הניל': ויכן אותן כו'. כניל' דקראה תקלת ע"פ דוקא דיעבד דלא (כגמ'ע') נהמתיק': מ"ה ואפי' סה. נכרס' י"ד ח' פוסק כו' אלמל' אין מספיד הקריאה דלן מספיד אלל הכרסה לא המנהו כמי'ס' וכן נתפלה: מידו. מתי'ס' כ"ג"ג ולא יפסקו כו' שפסקו כו' כ"ש נכתיב:

משנ"ב שם ה' ז'

ג (ה) צריך לקריתו קלה. והוא (ה) לעפוכא. ונדעת רב הפוסקים, שאפלו אם חסר ממנה רק תבה אחת לא יצא: (ו) ומתוך התיב. ומתבאר ש"ס. ואפלו קורא כל פסוק במגילה אלא (ו) שלא הייתה המגילה קשה, נמי מקרי בצלפה ולא יצא: (ז) וצריך שתהא כתובה בולה לפניו ובתחלה דמה שאמרו לא יצא? ויצריך שתהא כתובה בולה לפניו ובתחלה אב"א בדריעבד ו' ד' אם השמים הסופר באמצעה תיבות אפי' עד חציה וקראת הקורא על פה יצא: הגה אלל כל השמיט מחילה או סופס' ד' אפי' מיעוטם לא יאל' רין ודפי' בלמתי' דוקא (ג) דלא השמיט ענין טלס' בני' אפי' אב"א ביותר מחציה אפי' הן ואין ירושטן ניבר פסוליה:

ענין ג' - ענינים אחרים למפרע

וע"ד שהסתפק במי שדלג תיבה אחת או שתים מקריאת המגילה ונזכר אחר קריאתה דחזור וקורא, האם צריך לחזור ולברך, דלכאורה אין צורך לחזור ולברך וסגי אם הוא קורא ממקום שדלג, וכמו דמבואר בשו"ע (סי' תר"צ ט"ה) קראה לסירוגין דהיינו שפסק בה ושהיה כדי לגמור את כולה יצא, ואין צורך לחזור ולברך דלא שיהיה לברך באמצע המצוה, אלא שתמה על מש"כ בביאור הלכה (סי' תר"צ סי' ד"ה אין מדקדקין) שאם חיסר לגמרי איזו תיבה בקריאה הרי הוא חוזר מברך, וכן כתב בס' חיי אדם (כלל קנ"ה סט"ז), וקשה דמאי שנא מקראה לסירוגין דיצא ומשמע דאין צורך לחזור ולברך וכו'.

גליון מהרש"א מגילה יז

גמ' וכן בקריאת שמע ובתפילה. מלל משיב נמי נהמ"ו. משמע דנכסמ"ו אין הסדר מעכב ועמ"ש באורן נתי' דבר שמואל אטוהכ סי' קמ"ו:

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב סימן ט

הנה ברבר אם פסקו דומרה צריכים לאומרה דוקא על הסדר תנה לא ראייתי מפרש דבר זה. ולאורה דבר שלא נאמר שצריך על הסדר דוקא אין לנו מעצמנו לומר שיצטרך דוקא שיהיו על הסדר. שאילו שצריכים על הסדר הא נאמרו במגילה דף י"ז הקורא את המגילה למפרע לא יצא תנה וכן בחלל וכן בקיש ובתפלה ומצריך קראי. ובתפלה הוצרך לומר בברייתא שמעון הפקולי הסדיר י"ח ברכות לפני ר"ג על הסדר ח' ויחונ אמר ק"כ וקנים ובהם כמה נביאים ותיקנו על הסדר שהם אנשי כנה"ג ונאמר אח"כ טעמים בברייתא, ומפילה בדברים שלא נאמרו שהם על הסדר אף שיש לנו סדר אין לאומרים הוא רק לתחלה ואינו בודקא. ואף בתפלה סובר רש"י